

strikterne en færegen Indretning, som kun eksisterer mellem Helsingør og Hjøge, paa hvilken Strækning Distriktskommisærerne i flere Tilfælde i politiretlig Henseende træde i Sognefogdernes Sted. Her-til sigter Vndringsforslaget Nr. 17. — Der staar i Slutningen af andet Punktum af samme § 9, at, naar den Paagjældende, som pønser at viseres, ikke har sine Papirer i Orden, ikke har opfyldt Betingelsen for videre Ophold her i Landet, saa skal Sognefogden henvise ham til Politimesteren. Udvalget har næret nogen Betænkelighed ved at lade denne Sætning blive staaende isoleret, fordi man forudsætter, at det i Almindelighed vil blive Tilfældet, at Paagjældende, naar han faar sin Bog og bliver henvist med den til Politimesteren, da gaar sin Vej uden at følge denne Henviisning. Man har derfor i Vndringsforslaget under Nr. 18 foreslaaet en Tilføining, der gaar ud paa, at den Paagjældende ikke maa faae Opholdsbogen i sit Børge, men at Sognefogden i saadanne Tilfælde skal henvise ham til Politimesteren, men direkte tilfille denne Opholdsbogen. — Naar Lovforslagets § 10 bestemmer, at de i de foregaaende Paragrafer nævnte Regler ikke finde Anvendelse, saalænge Vedkommende ernærer sig ved Tjeneste som Tjende, saa er Udvalget aldeles enig i denne Bestemmelse, og naar man alligevel hertil har stillet det Vndringsforslag, som findes anført under Nr. 20; saa har det kun været for at afværge en saadan mulig Fortolkning af dette Udtryk, at en Person, der opgaa, at hans Næringsvei var at være Tjende, men som i Virkeligheden gif omkring uden at have fast Tjeneste, ikke skulde kunne komme ind under Lovforslagets Bestemmelser. — Jeg glemte før ved § 9 at omtale Vndringsforslaget under Nr. 19, hvilket jeg dog ikke kan springe over. I det sidste Punktum af § 9 staar der, at de Paategninger, som Sognefogden, Distriktskommisæren eller Politiasistenten have at meddele, inarest mulig skulle meddeles Politimesteren. Udvalget har ikke troet, at denne Bestemmelse var saa fyldestgjørende, som det kunde ønskes, fordi den Underretning, som Politimesteren paa denne Maade faaer, dels vistnok bliver meget usklar, og dels er Noget, hvorfor han i Reglen ikke i Dieblirket vil have Brug. Man tænke sig, at der jevnlige kommer Meddelelser fra Sognefogderne til Politimesteren om, at Arbeidsmand Hans Hansen, Niels Nielsen, eller hvad han nu kan hedde, har faaet sin Bog paategnet og er reist. Dette er en Underretning, der aldeles ikke individualiserer den vedkommende Person, og en Underretning, for hvilken Politimesteren ikke i Dieblirket har Brug. Det, der skulde opnaas ved disse Anmeldelser for Politimesteren, er navnlig det, at han til enhver Tid kan være vidende om eller kan undersøge, om en Person er eller til en given Tid har været paa et vist Sted, og dette tror Udvalget bedst opnaas derved, at det paa lægges Sognefogden at føre en Protokol over disse Personer, saaledes som foreslaaet i Forslaget

under Nr. 19. — Naar jeg dernæst gaar over til Vndringsforslaget under Nr. 21, da gaar dette ud paa en Forandring i den nugjældende Regel om, af hvem Af- og Tilgangslisten i Sognet for fra- og tiltrædende Tjende skal føres. Det vil være De Herrer bekendt, at efter den nugjældende Lovgivning er det Sognepræsten, der fører disse Lister; men for at tilvejebringe Konformitet med, hvad der er foreslaaet i de foregaaende Paragrafer, og fordi man i det Hele finder det rigtig, at disse Lister føres af Sognefogden, har Udvalget tilladt sig at foreslaa dette Stykke tilføjet. Jeg skal ikke undlade at bemærke, at det samme Ønske er, saavidt jeg erindrer, udtalt i det Andragende, der er omdelt til Rigsdagen fra Randers Amts Husholdningsklub. — Med Hensyn til § 11 har Udvalget foreslaaet en Forandring i den 1ste Linie af denne Paragraf. Der staar nemlig her: „Forekommer Opholdsbogen, skal det strax anmeldes for Politimesteren i Jurisdiktionen“. Man har foreslaaet, at dette Ord: „Jurisdiktionen“ skal udgaa, hvilket ikke er en blot Redaktionsforandring, forsaavidt som man nemlig maaske kunde finde, at dette Ord staar overflødigt. Naar der nemlig staar: „i Jurisdiktionen“ vil det let kunne lede til, at naar en Person er paa Vej fra en Jurisdiktion til en anden og saa ta-ber sin Bog, skal han gaa tilbage til sit Udgangspunkt, istedetfor at kunne gaa til den Politimester, til hvis Kjøbstad han agter sig, og gjøre Anmeldelse hos ham. hvilket synes Udvalget rigtig. — Dernæst bestemmer § 11, at, naar Boghaveren ikke kan oplyse Omstændigheder, som gjøre det sandsynligt, at Bogen ikke forsætlig er skaffet til Side, skal han strax udvises eller udsendes af Landet med saadant Tilhold, som i § 2 ommeldes. Det forekommer Udvalget, at denne Bestemmelse er noget for streng, i alt Fald finder man, er det ønskeligt, at den udtrykkes paa en noget anden Maade end her. Ved Siden af at man pønser det udtrykkeligt ubøvet i Paragrafen, at, naar et saadant Tilfælde indtræffer, at Opholdsbogen forekommer, bør der altid i den Anledning optages Forhør, formener man derhos, at det ikke bør fordres af Boghaveren, at han skal oplyse Noget i sin Favør, men at det maa være Politiets Sag at oplyse samtlige Omstændigheder og derefter afgjøre, hvorvidt der er nogen Sandsynlighed eller Rimelighed for, at Bogen forsætlig er skaffet til Side eller ikke. Man har derfor tilladt sig at omredigere det sidste Punktum i § 11 ved Vndringsforslaget under Nr. 23. — Lovforslagets § 12 omhandler, naar Forpligtelsen til at være forsynet med Opholdsbog skal ophøre, og nævner i saa Henseende to Tilfælde, nemlig dels, naar den Paagjældende erhverver Forsørgelsesret her i Landet, og dels naar han i 5 Aar efter at Loven er traadt i Kraft, har havt uafbrudt Ophold her i Landet, uden at være straffet med højere Straf end Bøder. Det er nu ikke